

## JURCSÁK ATTILA VERSEI\*

## VONATON

Mint óriás élettelen sziklakő,  
tompít az érzés: lehangol,  
s a vonat vonszolódása  
mint mozgó fegyház a sínek acélrabságában  
átfut a megszokott egyhangúságon.

Kényelmetlen, szakadt műbőr ülései  
e kor időrendileg irányított hírmondói:  
feliratok, üzenetek a jövő nemzedéknek,  
reménykedve a néhány millió túlélőben.

De toilette-bűzű fülkéi, mocskos folyosói  
gyalázatos sanyargatással rám törnek,  
s a zakatolás zokogásba,  
a nyikorgás nyöszörgésbe megy át.

## FENNMARADNI?

Kérdeznéd, mért írok szomorút:  
„Fiatal vagy, feledd el a háborút,  
élj és nőlj fel a sok mocskos hazugságban,  
s tanulj meg örülni a giccsnek,  
higgy a technika legújabb csodájában,  
s a mikroprocesszort vedd emberfelettinek,  
lehetőleg tiporj le mindenkit körülötted,  
(persze csak azt akit szabad),  
a pénzt bálványozd,  
és hazudj, lopj, s ha kell, ölj érte,  
s hiteds el, s hidd el magad,  
hogy ezt a sok gyalázatot mind a békéért tetted!”

\* A Híd különdfja

---

## SÉTA

Csak akkor, mikor egyedül járok,  
az utcák elágazva, mint hosszú folyosók, nyílnak szét előttem.  
Ülök a padon: nézelődöm,  
körülöttem minden ember egy-egy mozgó világ.  
Alattam a pad,  
nyugalmat ad,  
és tudom, lelkem szabad.  
Eszmém a változó felfogás,  
egy korlátolt módosuló folyamat:  
nyughatatlan, türelmetlen, örökmozgó.  
De testem most, hogy újra erőre kap:  
elindul.  
Újra oly sokan jönnek szembe: hullámszó emberek,  
és feltűnően furcsa: köztük a barátaim.

## USZÁLY VAGY SZAMÁR

Még oly sok minden vár rám:  
változás, vihar, homály,  
s ha majd felveszem az akkori „végleges” formám,  
az összes terhem elviszi egy régi uszály,  
vagy egy málhás számár.